

wulku hnadi ſo tebi džakujemy a cže pokornje proſzymy, ty džył naſche czěmne a ſymne wutroby roſhwětlicz a ſahoricz, ſo ſo twojeho ſbóžneho narodženja ſradujemy a troſchtujemy w žiwjenju a wumrjeczu. To nam ſ hnady daj, ty ſzwerny Immanuelo, psches twoje požohnowane čłowiske narodženje! Hamjeni.

Hdyž ſebi dženſa po ſkładnoſczi naſcheje ſhwjateje epistolę wěczne bójtvo naſcheho lubeho Sbóžnika roſpominamy, dha ſebi wobhladajmy

I.

je ho bójſku kraſnoſcž, kotrūž je měl, prjedy hacž ſhwěta ſałozenie ſo ſta. Sapocžatko naſcheje epistolę rěkaſche: „Jako Bóh wjèle mol a ſe wſchelkim waschniom ſastarsku k wótzam psches profetow ryczał je; dha je wón w tych požlenich dnjach k nam ryczał psches Ssyna, kotrehož wón k herbej wſchitkeho je poſtajil, psches kotrehož tež tón ſhwét ſtworil je.“ Njeje w tutych ſłowach ſjawne poſkaſane na bójſku kraſnoſcž, kotrūž naſch luby narodženij Sbóžnik mějesche, prjedy hacž buchu njebjefza ſtworjene a ſemja ſałozena? O ſroſem ſ teho wěczne bójſtwo teho džecžatka, tiž je ſo tebi a wſchitkim ludam k ſbožu w Bethlehemje wot knježny Marje narodžiło. Tute džecžatko je Boži Ssyn. Budźcze ſebi jaſni w naſtupanju Jeſuſoweje parſchony! — Kedžbuſcze, dajcze ſo tu praschecz: Je Chrystus, naſch Sbóžnik, k tej wyſokej doſtojnosczi, ſo je Boži Ssyn, ſmano pschiſchoł psches pschewinjenje njebójſkeho waschnia, psches ſzwjeczenje czělneje wutroby, psches polepſchenje žiwjenja, psches woſokaſowanje ſhwéry a poſkluſchnoſcze we wojowanju ſ ujeſhwéru a ſ ujepoſkluſchnoſcžu, abo psches někajte po něčim roſczenje do pschezo wjetſcheje Božeje podobnoſcze? Ně, ně, moji lubi, wón njeje po něčim hakle naſtał Boži Ssyn; ale wón je dokonjaný Ssyn Boži wot wěcznoſcze hacž do wěcznoſcze. Tak je wón Boži Ssyn był do ſwojeho čłowiskeho narodženja; tak je Boži Ssyn woſtał po ſwojim čłowiskim narodženju a tak wón woſtanje Boži Ssyn, tež hdyž njebjio a ſemja ſahinjetej. Wón je wěczny Ssyn Boži, wěczne dokonjaný we wſchech woſebnoſcžach Božich. W nim Wótzowe žiwjenje, ſhwětlo a luboſcž bydli, niz jako něſhto zuſe, ale jako tak wot Wótza jemu podate, ſo by jo ſebi měl (Jan. 5, 26.).